

[Søren Andersen.]

Jeg gav ved første behandling udtryk for vilje til at arbejde med problemerne angående bedømmelsen af ydelsens størrelse og nærede navnlig forventning om, at regeringen ville vise villighed til at afsløre sine planer med hensyn til tid og fart for afskaffelse af folkepensionens nedslagsregler. Selve bidragets indpasning og størrelse kunne vi naturligvis tales ved om, men jeg kan ikke lade være med at gøre et par bemærkninger om selve udvalgsarbejdet forløb.

Vi blev jo kaldt til møde hin sene aften-tid og fik besked om i løbet af natten at udarbejde spørgsmål. Den påfølgende dag havde vi så et par udvalgsmøder, hvoraf vi i det ene havde samråd med den fungerende socialminister, men disse møder førte ikke til noget i retning af klarhed over, hvordan den kommende udbygning med henblik på selve afviklingen af folkepensionens nedslagsregler skulle finde sted, og det er vel derfor forståeligt, at vi under sådanne vilkår ikke kan stemme for de foreliggende lovforslag. Det var, som om stemningen fra førstebehandlingen af hele denne vældige samling af lovforslag beherskede udvalgets flertal og ledelse.

Selv om der nu bagefter er gået hele 10 dage, hvor der jo havde været helt god tid til at tales ved om tingene, førte forhandlingerne ikke til noget resultat. Der var ingen som helst forhandlingsvilje, ja, det var endog sådan, at vi med dags varsel skulle afgive betænkning. Der var nogen fortrydelse over, at vi ikke allerede kunne give fuld erklæring om fredagen; allernådigst fik vi udsættelse til om tirsdagen. Jeg konstaterer blot herved, at på trods af at der var tilsagt velvillig forhandling, på trods af at det virkelig har vist sig, at der var god tid — og spørgsmålet var ikke særlig uoverskueligt — var der ingen som helst forhandlingsvilje.

Det ville være naturligt, om problemet med hensyn til disse fradragsreglers ophævelse løstes, og at folk i forbindelse med forhøjelsen af dette bidrag kunne se, hvad pengene skulle bruges til. Det er vist ikke for meget at sige, at nu fortøner problemerne om nedslagsreglernes ophævelse sig i noget, som kan sammenlignes med den grå tågedis, som vi har i disse dage.

Under de vilkår kan vi ikke stemme for lovforslagene, men vil ved tredje behandling undlade at stemme.

Jeg skal så blot slutte med at sige, at de ændringsforslag til lovforslaget om det særlige tillæg, som er stillet af socialistisk folkeparti, vil vi stemme imod.

Peter Larsen: Ved første behandling af lovforslaget om den offentlige sygeforsikring rørte vi fra venstres side ved en række problemer, som vi var interesseret i at få løst, nu loven skulle tages op til revision. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i dybden med dem, men blot nævne nogle af de vigtigste, nemlig spørgsmålet om oplysningspligten og finansieringen af dagpengene samt endvidere enkelte problemer vedrørende speciallægehjælpen og enkelte forhold vedrørende fortsættelsessygekasserne.

Vi havde håbet på, at der skulle have været rimelig tid til i udvalget at drøfte disse ting igennem. Jeg erkender, at spørgsmålene blev berørt, men man kan ikke sige, at nogen egentlig dybtgående forhandling har fundet sted. Vi må konstatere, at den måde, hvorpå forhandlingerne omkring hele helhedsløsningen er foregået, har været af en sådan karakter, at der ikke har været nogen mulighed for en sådan dybtgående behandling — selv om vi nok synes, at man på disse lovgivningsområder ikke havde behøvet at have et sådant hastværk som det, der her har været tale om.

Vi beklager, at dette har været tilfældet. Der var meget i sygekasselovgivningen, som vi megen havde set ændret, bl. a. noget, som for os er meget centralt, nemlig udgiftsfordelingen vedrørende sygedagpengene og den urimelige forskel, der er mellem virkningerne af den tvungne og den frivillige ordning. Men vi må konstatere, at der ikke er noget at gøre. Vi har fået nogle udtalelser om, at ministeren har lovet at overveje visse af disse spørgsmål, og netop fordi der på forhånd var en del velvilje over for de af os rejste spørgsmål, synes jeg, det havde været rimeligt, om man havde givet sig så megen tid, at vi fra vor side kunne få kendskab til den egentlige udformning af disse tanker.

Vi finder altså ikke, at problemerne er løst med de stillede ændringsforslag, og vi